

Parlamentul României
Senat

PREȘEDINTE

București 11.10.2010
Nr. B 460

Domnului senator

TONI GREBLĂ

Președinte al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări

În temeiul prevederilor art. 36 alin. (1) lit. e) teza a II-a din Regulamentul Senatului, vă trimitem, alăturat, *Propunerea legislativă privind împărțirea administrativ-teritorială a României*, înregistrată la Biroul permanent al Senatului sub nr. b460/28.09.2010, în vederea întocmirii unui aviz prin care urmează să stabiliți competența de dezbateră ca primă Cameră sesizată a acestei propuneri legislative.

Anexăm, de asemenea, avizul Consiliului legislativ.

Menționăm că avizul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări va fi supus aprobării plenului Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA GEOANĂ

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

CĂTRE

BIROUL PERMANENT AL SENATULUI

În temeiul prevederilor art. 74 din Constituția României, republicată vă înaintăm spre dezbateră și adoptare **Propunerea legislativă privind împărțirea administrativ-teritorială a României.**

INIȚIATORI:

Dobra Nicolae – senator PDL

EXPUNERE DE MOTIVE

Propunere legislativă privind împărțirea administrativ-teritorială a României

Realizarea unei așezări normale a dezvoltării României pe principii europene, impune de urgență o nouă reîmpărțire administrativ-teritorială, care să ducă la sporirea posibilităților economice ale comunităților locale în a-și asigura fondurile necesare realizării unei adevărate autonomii administrative.

Actuala situație nu mai poate continua, ea fiind depășită de realitate, comunitățile nu au nicio șansă de a prospera, iar reducerea natalității a făcut ca unele localități să scadă sub limita normală din punct de vedere a numărului de locuitori, număr minim care ar permite menținerea unei administrații eficiente și realizarea unor servicii publice pentru toți locuitorii comunelor.

Ambițiile politice, fără o chibzuită analiză, au făcut ca numărul comunelor să crească foarte mult după 1989, concomitent cu o scădere accentuată a economiei și populației.

Se discută această problemă de către toate grupurile parlamentare, de președinție, de organizații guvernamentale și nonguvernamentale, iar acum cred că a sosit momentul ca acest lucru să se întâmple, adică o nouă lege a împărțirii administrativ-teritorială.

Ideea de bază a acestei proiecții este ca, prin trecerea unui număr cât mai mare de responsabilități la autorităților publice locale, să sporim și reprezentativitatea acestora, lucru posibil prin comasarea localităților, astfel încât numărul celor care susțin financiar o administrație publică locală să fie cât mai mare. Noi avem responsabilitatea asigurării unor condiții aproximativ egale pentru toate administrațiile publice locale, inclusiv financiare, și de aceea creșterea lor numerică și al suprafeței este o cale corectă și necesară, altfel permanent unele administrații locale vor fi la cheremul consiliului județean sau vor intra în faliment, iar autonomia acestora va fi mai mult o vorbă fără valoare.

Condițiile economice actuale și viitoare ne obligă să luăm măsuri de reducere a aparatului administrative, iar o parte însemnată a acestui aparat reprezintă angajații primăriilor și ai consiliile locale. Ne revine sarcina ca prin legi clare, care le stabilesc responsabilitățile, să așezăm administrațiile locale cu adevărat pe principii economice și de eficiență. Nu ne mai putem permite să susținem de la bugetele locale și național un număr mare de funcționari, care dacă nu au resurse financiare la dispoziție nu prea au ce face. Flexibilizare structurilor de putere locale, utilizarea de către aceste organizații specializate private pentru a-și acoperii nevoile

de expertiză pe majoritatea domeniilor, ar duce la reducerea personalului în administrație și implicit la sporirea fondurilor avute la dispoziție pentru investiții.

Considerăm că reîmpărțirea administrativ-teritorială în limitele actualei Constituții se poate face prin reducerea numărului de comune.

O prea pronunțată mândrie locală nu trebuie să ne facă să avem rețineri în a gândi pentru viitorul acestei țări, iar rezolvare problemelor privind infrastructura de transporturi, apă și canal, învățământ, sănătate trebuie să le situăm înaintea celor politice sau de grup. Puterea economică a unei comunități îi dă cu adevărat autonomie acesteia, nu numărul primarilor și a consilierilor locali. Dacă nu avem ce împărți, putem ca în fiecare comunitate să avem sute de consilieri, tot nu se va întâmpla nimic pe linia ridicării nivelului de trai a cetățenilor. Viitorul este al reducerii taxelor și impozitelor pentru cetățean, ceea ce presupune și reducerea, pe cale de consecință, a cheltuielilor, dar acest lucru nu va fi posibil dacă fărâmițarea administrativă va continua și nu vom începe un proces invers, de coagulare a localităților, în entități mult mai puternice și cu posibilități adevărate de a-și manifesta autonomia, stipulată în lege română.

În sensul celor arătate mai sus considerăm ca în România comunele trebuie să fie astfel structurate încât să aibă între 5000 și 10000 locuitori, orașele între 10001 și 50000 locuitori, iar orașele care sunt declarate municipii trebuie să aibă peste 50001 locuitori. Chiar dacă va trebui să umblăm din sat în sat trebuie să-i lămurim pe concetățenii noștri de necesitatea reșezării administrativ-teritoriale, pentru că altfel banii lor se duc doar în salarii, fără nici un efect asupra bunei lor stări. Nu putem să nu ne gândim la viitorul copiilor noștri, ori pentru a lăsa ceva după noi ne trebuie resurse financiare, care pot fi obținute printr-o creștere continuă a activității economice și prin economisirea fiecărui leu.

Nu putem să mai acceptăm actuala situație, deoarece astfel se scurg fonduri strict necesare dezvoltării localităților, iar statul va putea intervenii tot mai puțin cu fonduri, mai ales că banii ajung doar pentru salariile din administrațiile publice locale.

Comunitățile slabe nasc corupție, instabilitate și sărăcie ceea ce o societate care se dorește să intre cu adevărat în Europa, nu le poate accepta, și de aceea noi trebuie să luăm de la cei care au o stare mult mai bună decât a concetățenilor noștri ce e mai bun pentru ca România reală, cum le place să spună celor care văd neajunsurile, să semene tot mai mult cu o Germanie reală.

Nu ne mai putem permite să ne prefacem că nu pricepem că una din cauzele importante care ne trag înapoi este, în afară de administrația centrală superstufoasă, administrația locală care s-a multiplicat de câteva ori după 1989. Este foarte important să punem diagnosticul corect la problemele cu care ne confruntăm, iar realizarea unei noi împărțiri administrative a României

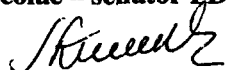
este o problemă prioritară pentru a ne îndeplini corect și așa cum am scris în Programul de guvernare, obligațiile față de cei care ne-au ales.

Noi trebuie să ducem în localitățile mici apa, canalizare, justiția, școala, serviciile publice privind evidența persoanei, sănătatea, ordinea și liniștea publică și să scoatem sărăcia și lipsurile care afectează grav aceste localități.

Nu credem că mai trebuie argumentat mult în această expunere de motive necesitatea realizării noii împărțiri administrativ-teritoriale a României.

INIȚIATORI:

Dobra Nicolae – senator EDL

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

LEGE

privind împărțirea administrativ-teritorială a României

Art. 1 România este organizată pe comune, orașe și județe.

Art. 2 Comuna, orașul și județul sunt structuri de bază ale organizării administrativ - teritoriale a României.

Art. 3 Comuna este structura administrativă formată din una sau mai multe localități (sate), care trebuie să aibă o populație de minim 5000 de locuitori. Satele se constituie în comune pe baza principiului teritorial și al vecinătății. Acolo unde nu se poate realiza coagularea prin înțelegere tacită sau consultarea populației se va stabili în urma voinței liber exprimate de locuitorii localităților respective prin referendum. Comuna organizează și trebuie să asigure toate serviciile publice necesare bunei desfășurări a vieții și activității cetățenilor ei, individual sau prin asociere.

Art. 4 Comuna care depășește 10001 de locuitori se poate declara Oraș în urma unui referendum și a aprobării prin lege de către parlament.

Art. 5 Orașul este structura administrativă unitară din punct de vedere teritorial, formată din una sau mai multe localități, constituită pe baza consimțământului locuitorilor săi sau prin referendum. Orașul trebuie să aibă cel puțin 10001 locuitori. Orașul organizează și trebuie să asigure toate serviciile publice necesare bunei desfășurării a vieții și activității cetățenilor acestuia, individual sau prin asociere.

Art. 6 Orașul care depășește 50000 de locuitori se poate declara municipiu în urma unui referendum și a aprobării prin lege de către parlament.

Art. 7 Comunele și orașele sunt structuri de bază ale României, iar administrativ ele asigură toate serviciile către cetățenii lor, fie direct fie prin asociere.

Art. 8 Statul asigură pentru cetățenii comunelor și orașelor justiția, învățământul, serviciile de sănătate.

Art. 11 Noua structură administrativ-teritorială în conformitate cu această lege intră în vigoare la 01.01.2012, iar alegerile locale și generale din acel an se vor face pe structura rezultată în urma reorganizării.

Art. 12 De organizarea activităților pentru delimitarea comunelor, orașelor răspund instituția prefectului din fiecare județ. Propunerile de reorganizare a comunelor și orașelor se aprobă prin lege.

Art. 13 Referendumul se va organiza și desfășura în condițiile Legii nr.3/2003 legea referendumului.

Art. 14 Comunele și orașele sunt conduse de Consiliul local și Primar. În fiecare localitate componentă a unei comune sau oraș, mai puțin în localitatea de reședință a comunei sau orașului, se instituie funcția de reprezentat al primarului, al cărui atribuțiuni se vor stabili prin legea administrației publice locale.

Art. 15 Orice localitate are dreptul de a se atașa unei comune vecine, oricând populația localității o hotărăște, prin consultare sau referendum. Comunele care prin desprinderea unor localități și alipirea lor la alte comune, iar populația lor scade sub 3000 de locuitori se desființează și localitățile componente se alipesc altor comune vecine, aplicându-se prevederile art.3 și art.12 din prezenta lege.

Art. 16 Nerespectarea prevederilor prezentei legi se sancționează cu amendă de 10000 lei sau conform legii penale.

Art. 17 Județele rămân în numărul și structura teritorială actuală.

Art. 18 La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea Nr. 2 (r1) din 1968

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României

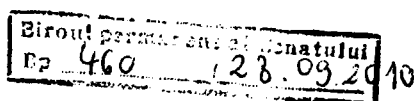
Președintele Camerei Deputaților

Alma Roberta Anastase

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României

Președintele Senatului

Dan Mircea Geoană

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind împărțirea
administrativ-teritorială a României**

Analizând **propunerea legislativă privind împărțirea
administrativ-teritorială a României**, transmisă de Secretarul
General al Senatului cu adresa nr.B460 din 08.09.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele
considerente:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare
instituirea unei noi organizări administrativ-teritoriale a României, pe
criterii economice și de eficiență.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte
din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73
alin.(3) lit.o) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea
dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră
sesizată este Camera Deputaților.

2. Din punct de vedere terminologic, trebuie subliniat că
noțiunea de „împărțire administrativ-teritorială a României”, utilizată
în cuprinsul **titlului** proiectului este inadecvată. Așa cum s-a subliniat
în doctrină¹, unitățile administrativ-teritoriale create de stat nu se
„împart” și nu se „reîmpart”; ele rămân părți componente, intrinseci
ale teritoriului național, unitar, indivizibil și inalienabil, astfel cum îl

¹ Mircea Preda, Ana-Sofia David, Maria Filip, *Organizarea administrativă a teritoriului
României*, Ed. Lumina Lex, 2000, p.520

caracterizează dispozițiile Legii fundamentale. Prin urmare, ținând seama de obiectul proiectului, noțiunea care ar fi trebuit utilizată, în acord cu dispozițiile art.3 alin.(3) din Constituție, este aceea de „**organizare** administrativ-teritorială”, și nu aceea de „împărțire administrativ-teritorială”.

3. Reglementarea propusă prin proiect nu se corelează cu dispozițiile Constituției și nici cu prevederile altor acte normative în vigoare care, pentru asigurarea unei reglementări complete, ar fi trebuit, la rândul lor, supuse unor intervenții legislative, în conformitate cu intenția inițiatorului.

Avem în vedere, în primul rând, Legea nr.351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a IV-a Rețeaua de localități, cu modificările și completările ulterioare, act normativ care stabilește, în prezent, principalii indicatori cantitativi și calitativi minimali de definire a localităților urbane și rurale. Între dispozițiile proiectului și cele ale actului normativ sus-menționat există diferențe în ceea ce privește indicatorul referitor la numărul de locuitori ai comunei și municipiului, fapt care ar fi impus ca proiectul să cuprindă și dispoziții de modificare, în mod corespunzător, a Legii nr.351/2001.

Mai mult decât atât, precizăm că, potrivit Legii nr.351/2001, criteriile de definire a comunei includ referiri la **comunitatea de interese și tradiții ale populației** din cadrul acestei unități administrativ-teritoriale, și nu numai la „principiul teritorial și al vecinătății”, așa cum prevede **art.3** din proiect.

În al doilea rând, pentru corelare cu prevederile art.121 alin.(1) din Legea fundamentală, dispozițiile **art.14** ar fi trebuit să consacre faptul că primarul și consiliul local sunt autorități ale administrației publice prin care se realizează autonomia locală în comune și în orașe.

Pe de altă parte, prevederea din **art.14** privind instituirea funcției de „**reprezentat** al primarului” ar fi impus modificarea corespunzătoare a Legii nr.215/2001.

4. În ceea ce privește procedura de realizare a noii organizări administrativ-teritoriale, după criteriile prevăzute în proiect, semnalăm următoarele:

a) potrivit **art.3**, comunele ar urma să se constituie prin „coagularea prin înțelegere tacită sau consultarea populației”, fără ca proiectul să precizeze modalitatea de realizare a respectivelor

operațiuni, întrucât din redactarea textului rezultă că acestea s-ar înfăptui altfel decât organizarea unui referendum. Precizăm că, potrivit proiectului, referendumul se organizează numai dacă nu se pot realiza cele două operațiuni sus-menționate. Or, potrivit art.2 alin.(1) din Constituția României, republicată, exercitarea suveranității naționale de către poporul român nu poate fi realizată decât prin organele sale reprezentative **sau prin referendum**, o altă modalitate de exprimare a voinței poporului, care să producă efecte juridice, nefiind posibilă.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **art.5**, potrivit căruia orașul se constituie „pe baza consimțământului locuitorilor săi **sau prin referendum**”, cât și pentru **art.15**, potrivit căruia „atașarea” unei localități la o comună vecină se face „oricând populația localității o hotărăște, prin consultare **sau referendum**”.

b) Finalizarea procesului de delimitare a comunelor și orașelor în funcție de criteriile nou-instituite este prevăzută, la art.11, pentru data de 1 ianuarie 2012, în vreme ce, potrivit art.18, la data intrării în vigoare a legii, respectiv la 3 zile de la publicare (întrucât nu se prevede o dată ulterioară) se abrogă Legea nr.2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România. Or, acest din urmă act normativ cuprinde în anexă toate unitățile administrativ-teritoriale din România. **Abrogarea acestuia anterior datei de finalizare a procesului de delimitare a comunelor și orașelor, va avea drept consecință crearea unui vid legislativ în ceea ce privește organizarea administrativ-teritorială a țării.**

Mai mult decât atât, prevederea din **art.17**, potrivit căreia „județele rămân în numărul și structura teritorială actuală” nu ar avea nici o semnificație juridică în condițiile în care actul normativ care instituie delimitarea județelor (Legea nr.2/1968) este abrogat, iar proiectul nu cuprinde norme exprese referitoare la aceste aspecte.

Precizăm că, prin abrogarea Legii nr.2/1968, în lipsa unor prevederi exprese în cuprinsul proiectului, nici organizarea pe sectoare a Municipiului București nu ar mai avea temei legal.

Necesitatea asigurării unei reglementări complete ar fi impus ca proiectul să cuprindă toate elementele necesare pentru perioada de la intrarea în vigoare a legii și până la data de 1 ianuarie 2012.

5. Semnalăm că art.7 și 8 cuprind norme referitoare la competențele comunelor și orașelor și, respectiv, ale statului, deși

respectivă competențe nu sunt exercitate de unitățile administrativ-teritoriale sau de stat, ci de către **autoritățile** administrației publice locale sau centrale. În plus, astfel de norme nu au legătură cu organizarea administrativ-teritorială, care constituie obiectul de reglementare al proiectului, și nici nu sunt corelate cu actele normative în domeniu. Astfel, competențele exclusive, competențele partajate și competențele delegate exercitate de autoritățile administrației publice locale în vederea asigurării serviciilor publice de interes local sunt prevăzute, în principal, de Legea cadru a descentralizării nr.195/2006. Potrivit acestui act normativ, unele aspecte legate de învățământ și de serviciile de sănătate constituie competențe exclusive sau partajate ale autorităților administrației publice locale, în vreme ce, potrivit **art.8** din proiect, învățământul și serviciile de sănătate ar constitui competența exclusivă a statului, prin urmare a autorităților administrației publice centrale.

6. Norma din **art.16**, referitoare la instituirea răspunderii contravenționale sau penale pentru „nerespectarea prevederilor prezentei legi” nu întrunește exigențele impuse de art.3 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și nici pe cele care derivă din principiul previzibilității legii penale.

Astfel, norma nu cuprinde descrierea faptelor care constituie contravenții, iar sancțiunea cu amendă este prevăzută în quantum fix, și nu prin indicarea limitelor minime și maxime, care să permită stabilirea sancțiunii proporțional cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, așa cum prevede art.5 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001.

De altfel, în ceea ce privește contravențiile, reglementarea nici nu este completă, întrucât proiectul nu prevede cine sunt agenții constatatori și nu cuprinde norma necesară de completare cu dispozițiile reglementării-cadru în materie - Ordonanța Guvernului nr.2/2001.

Pe de altă parte, trimiterea generică la pedepsirea „conform legii penale” nu este de natură să permită identificarea faptei interzise sau a sancțiunii aplicabile, așa cum impune principiul previzibilității legii penale, derivat din principiul legalității incriminării.

Pentru toate aceste motive, soluția legislativă propusă la **art.16** nu poate fi acceptată și nici nu ar putea fi aplicată în practică.

7. Din punct de vedere al redactării și al respectării normelor de tehnică legislativă, proiectul nu corespunde exigențelor stilului normativ, sub următoarele aspecte:

a) După titlul proiectului ar fi trebuit inserată **formula introductivă** prevăzută de art.42 din Legea nr.24/2000, republicată, respectiv „Parlamentul României adoptă prezenta lege”.

b) Anumite dispoziții fac obiectul mai multor articole ale proiectului, deși repetarea lor nu este necesară. Astfel, norma care prevede care sunt structurile de bază ale organizării administrativ-teritoriale a României este prevăzută și în **art.2** și în **art.7**.

c) În numerotarea articolelor se trece de la **art.8** la **art.11**.

d) Proiectul utilizează termeni inadecvați stilului normativ: „împărțire administrativ-teritorială”, „coagulare prin consimțământ tacit”, „atașare”, „reprezentat al primarului”, etc.

e) La **art.11**, pentru respectarea exigențelor stilului normativ, redarea datei ar fi trebuit făcută sub forma „1 ianuarie 2010”. Totodată, expresia „alegerile locale și generale ... se vor face pe structura rezultată în urma reorganizării” nu este suficient de precisă, întrucât alegerile se organizează pe circumscripții electorale.

f) La **art.13**, trimiterea la actul normativ avut în vedere de text ar fi trebuit făcută sub forma „potrivit prevederilor Legii nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, cu modificările și completările ulterioare”.

g) La **art.18**, dincolo de observația de la pct.4 lit.b), pentru asigurarea unei informări corecte și complete asupra actului normativ supus abrogării, indicarea acestuia ar fi trebuit făcută sub forma „Legea nr.2/1968 - Organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările ulterioare”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 1153/24.09.2010.

EVENIMENTE SUFERITE de actul ...

L. nr. 3/2000

M. Of. nr. 84/24 feb. 2000

Lege privind organizarea și desfășurarea referendumului

Notă: (v. D.C.C. nr. 392/2007 - M. Of. nr. 325/15 mai 2007 - art. 11 alin. (3));

- 1 modificări prin O.U.G. nr. 92/2003 M. Of. nr. 710/10 oct. 2003 *modifică art. 30 alin. (1)*
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor reglementări referitoare la organizarea și desfășurarea referendumului
aprobată prin L. nr. 550/2003 M. Of. nr. 922/22 dec. 2003
- 2 modificări prin L. nr. 550/2003 M. Of. nr. 922/22 dec. 2003 *aprobă O.U.G. nr. 92/2003*
Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2003 pentru modificarea și completarea unor reglementări referitoare la organizarea și desfășurarea referendumului
- 3 modificări prin L. nr. 551/2003 M. Of. nr. 922/22 dec. 2003 *modifică art. 14 alin. (1)*
Lege pentru modificarea art. 14 alin. (1) din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului
- 4 modificări prin O.U.G. nr. 99/2005 M. Of. nr. 643/20 iul. 2005 *modifică art.12 alin. (1) lit. A; introduce lit h) la art.12 alin. (1) lit. B*
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului respinsă prin L. nr. 243/2006 M. Of. nr. 554/27 iun. 2006
- 5 modificări prin L. nr. 243/2006 M. Of. nr. 554/27 iun. 2006 *respinge O.U.G. nr. 99/2005*
Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului
- 6 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 567/2006 M. Of. nr. 613/14 iul. 2006 *art. 12 alin. (1)*
Decizia nr. 567 din 11 iulie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului
- 7 modificări prin D.C.C. nr. 567/2006 M. Of. nr. 613/14 iul. 2006 *suspendă pentru 45 zile aplicarea prevederilor art. 12 alin. (1)(termenul se împlinește la data de 27 august 2006 după care operează prevederile art.147 alin.(1) din Constituție)*
Decizia nr. 567 din 11 iulie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului
- 8 modificări prin O.U.G. nr. 27/2007 M. Of. nr. 278/25 apr. 2007 *modifică art.26 alin.(2), art.27 alin.(1); introduce alin.(2_1) și (2_2) la art.26, alin.(1_1), (1_2) și (1_3) la art.27*
Ordonanță de urgență privind stabilirea unor măsuri pentru organizarea referendumului național din data de 19 mai 2007 pentru demiterea Președintelui României
aprobată prin L. nr. 65/2006 M. Of. nr. 237/27 mar. 2006
- 9 modificări prin L. nr. 129/2007 M. Of. nr. 300/5 mai 2007 *modifică art. 10*
Lege pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului
- 10 completat prin O.U.G. nr. 34/2007 M. Of. nr. 317/11 mai 2007 *introduce art.43_1*
Ordonanță de urgență pentru completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului
aprobată prin L. nr. 276/2007 M. Of. nr. 696/15 oct. 2007

- 11 modificări prin D.C.C. nr. 392/2007 M. Of. nr. 325/15 mai 2007
 Decizia nr. 392 din 17 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului
suspendă, pentru o perioadă de 45 de zile prevederile art. 11 alin. (3) (termenul se împlinește la 30 iunie 2007, după care operează prevederile art. 147 alin. (1) din Constituție)
- 12 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 392/2007 M. Of. nr. 325/15 mai 2007
 Decizia nr. 392 din 17 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului
art. 11 alin. (3)
- 13 modificări prin L. nr. 276/2007 M. Of. nr. 696/15 oct. 2007
 Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2007 pentru completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului
aprobă O.U.G. nr. 34/2007
- 14 modificări prin L. nr. 65/2008 M. Of. nr. 237/27 mar. 2008
 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru organizarea referendumului național din data de 19 mai 2007 pentru demiterea Președintelui României
aprobă O.U.G. nr. 27/2007
- 15 modificări prin O.U.G. nr. 103/2009 M. Of. nr. 656/2 oct. 2009
 Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului
modifică art. 5 alin. (2), art. 17 alin. (1), art. 20 alin. (1), art. 43_1; introduce alin. (3) și (4) la art. 11, art. 15_1; înlocuiește anexele nr. 2, 3 și 4

L. nr. 2/1968

B. Of. nr. 17-18/17 feb. 1968

Organizarea administrativă a teritoriului României

- 1 republicare B. Of. nr. 54-55/27 iul. 1981
Lege privind organizarea administrativă a teritoriului României
(republicare)
- 2 modificări prin | D263(L31)/1981 B. Of. nr. 65/3 sep. 1981
- 3 modificări prin | D320(L35)/1981 B. Of. nr. 82/28 oct. 1981
- 4 modificări prin | D366(L40)/1981 B. Of. nr. 104/9 dec. 1981
- 5 modificări prin | D115(L21)/1982 B. Of. nr. 32/29 mar. 1982
- 6 modificări prin | D408(L31)/1982 B. Of. nr. 100/3 nov. 1982
- 7 modificări prin | D377/1983 B. Of. nr. 76/14 oct. 1983
- 8 modificări prin | D368(L10)/1985 B. Of. nr. 65/2 dec. 1985
- 9 modificări prin | D209(L17)/1986 B. Of. nr. 36/19 iun. 1986
- 10 modificări prin | D279/1988 B. Of. nr. 51/27 sep. 1988
- 11 modificări prin D.-L. nr. 38/1990 M. Of. nr. 14/23 ian. 1990
Decret-lege privind abrogarea Legii nr. 2/1989 referitoare la
organizarea administrativă a teritoriului țării
- 12 modificări prin L. nr. 24/1993 M. Of. nr. 94/15 mai 1993
Lege privind declararea ca municipiu a orașului Blaj

02 modificări prin L. nr. 86/2010 M. Of. nr. 342/21 mai 2010 *modifică în mod corespunzător anexa*
Lege pentru înființarea comunei Racșa, județul Satu Mare,
prin reorganizarea comunei Orașu Nou